

Találkozás

Gulyás László

Apámat mentem keresni
a vasút mellett, —
még az este elment.
Anyám mondta,
menjek, keressem meg,
nehogy elaludjon
valahol a szőlők között.

Ahogy mentem sietve,
apámat láttam jönni előttem lassan,
de nem azon az úton,
ahol elment.

Ködmönét kigombolva dűledezett
az apró szőlőtőkék között.
Már egész közel értünk egymáshoz,
apám felém fordította
poros, szomorú, álmos fejét,
rámnézett szelíden,
nem szólt,
valamit kaparászott rossz, lyukas zsebeiben,
s némán a kezembe nyomott
egy rágott, cirmos almát...

Apám ködmöne pihen a kerítésen,
megázott az éjjel,
most szárad,
és madarak csicseregnek benne.

Palics, 1958

Zsebek

Gulyás László

Kifordítom a zsebemet:
két vastag papír van benne,
egy Dráva-doboz,
három szakadt zsebkendő,
melyekbe az orrom sosem fújtam;
fekete, kékpetyyes rongydarab,
amit a kaszálon találtam,
két szíjdarab,
üres, horpadozott cipókrém doboz,
összegyűrt újságlapok,
eldobott versek,
cigaretta- és dohánypapír,
paréjmagok, —
úgy szedtem őket az úton...

Ez volt az egyik zsebem.

Kifordítom a másik zsebemet:
nincs benne semmi...
Levegő, üresség, más semmi...

Kifordítom a harmadik zsebemet:
egy két dináros van benne,
meg egy egy dináros, —
a számok kopottak...
Egy gomb is van,
a nadrágomról szakadt le,
más nincsen benne...

Kifordítom a negyedik zsebem:
nincs benne semmi.

Kifordítom az ötödik zsebem:
a negyedik osztályos értesítőm van benne,
négyesek, ötösök,
tanulásom jelei...
Szépen össze van hajtogatva,
s a betűk már kopnak...
Itt egy másik papír,
rajta malomjáték,
ezzel játszottunk vasárnap este, —
más nincs benne.

És kifordítanám a hatodik zsebem is,
ha nem varrta volna be anyám.

Kifordítottam minden zsebemet,
kidobáltam mindent,
s most nézem a puszta eget...

Palics, 1958